

er noget til Hinder for Vidnesbyrdets Modtagelse. Dommeren skal derefter alvorlig lægge Vidnet paa Hjerter at følge Sandheden, idet han minder det om det Strafansvar, som det paadrager sig ved at afgive falsk Forklaring for Retten.

Skulle flere Vidner afhøres, kan Dommeren lade denne Forberedelse til Afhørelse foregaa under et for flere eller samtlige indkaldte Vidner.

### § 776.

Vidner, som afgive Forklaring under Domsforhandling, skulle som Regel edfæstes, eller — hvis Vidnet ikke hører til et Trossamfund, for hvilket der haves en lovbestemt Edsformular, eller erklærer, at det ifølge sin religiøse Tro ikke tør aflægge Ed, eller at det overhovedet ikke har nogen religiøs Tro — afgive en Forsikring „paa Ære og Samvittighed“, der træder i Eds Sted.

Eden aflægges eller Forsikringen afgives, forinden Afhørelsen om Sagen begynder, medmindre Retten af Hensyn til Reglen i § 778 Nr. 2 eller samme Paragrafs næstsidsste Stykke finder Grund til at udsætte Afgørelsen af, hvorvidt Edfæstelse skal finde Sted.

Ed, der aflægges, eller Forsikring, der afgives, før Afhørelsen om Sagen begynder, gaar ud paa, at Vidnet lover, at det vil udsige den rene Sandhed og i sine Svar paa Spørgsmaalene intet fordølge, som kan tjene til Sagens Oplysning.

En Ed, der skal aflægges, eller Forsikring, der skal afgives efter Afhørelsen kan udsættes, indtil alle Vidner, hvis Forklaringer angaa et og samme Forhold, ere afhørte, og Dommeren bør i alt Fald, forinden han modtager et Vidnes Bekræftelse, give det Løjlighed til at berigtige sin Forklaring og kan foreholde det, hvad der af andre Vidner er forklaret eller paa anden Maade er fremkommet i Modstrid med Vidnets Forklaring. Vidnets Bekræftelse gaar ud paa, at det forsikrer, at det har talt den rene Sandhed og intet fortiet, der kan tjene til Sagens Oplysning.

### § 777.

Vidneforklaring, som afgives uden for Domsforhandling, bliver ikkun at beedige, naar Forklaringen maa paaregnes at skulle benyttes som Bevis under Domsforhandling, eller naar saadant af særlige Grunde maa anses nødvendigt. Retten bestemmer, om Edfæstelsen i saadanne Tilfælde skal gaa forud for eller følge efter Afhørelsen, og Retsvidne skal saa vidt muligt tilkaldes, overensstemmende med § 736, naar en særlig Retskriver ikke er til Stede.

Afgiver Vidnet senere Forklaring under Domsforhandlingen, skal Vidnet tages i Ed eller afgive Forsikring efter de for denne givne Regler.

### § 778.

Edfæstelse finder ikke Sted af:

- 1) Børn under 15 Aar,
- 2) Personer, hvis Aandsevner skønnes at være saa mangelfuldt udviklede eller saa svækkede eller forstyrrede, at Edfæstelse vilde være betydningsløs,
- 3) Personer, som ere under Tiltale for eller fundne skyldige i Mened,
- 4) Personer, der ere dømte som skyldige eller medskyldige i den Handling, som er Undersøgelsens Genstand.

Retten kan nægte at edfæste Personer, hvis Vidnesbyrd enten paa Grund af deres forbryderske Vandel eller paa Grund af deres Stilling til Sagen eller til Sigtede